ननुमिष्टान्नंविहायकथंशिलान्नेप्रवृत्तिःस्यादतआह नैतदिति एतत्दृश्यमानंमिष्टान्नादिवस्तुतयानपश्येत् यतोविनश्यति अतइहामुत्रचलोके असक्तचित्तःसन् चिकीर्षितात्तदर्थकृत्यात्विरमेत् ॥ २६ ॥ ननुतथाऽपि यावद्विनाशंसुखहेतुत्वात् तच्चिंतावतःकुतोविरागःस्यात्तत्राह यदेतदि ति एतज्जगत् ममतास्पदंमनोवाक्प्राणैः संहतंसहितमहंकारास्पदंशरीरंचसर्वंतज्जन्यंसुखंच आत्मनिमायामात्रमितितर्केणस्वप्नादिदृष्टांतेनत्यक्त्वा स्वस्थः आत्मनिष्ठःसन् तत्नस्मरेत्नचिंतयेत् ॥ २७ ॥ एवंबहूदकादिधर्मानुक्त्वापरमहंसधर्मानाह ज्ञाननिष्ठइतिसार्द्धैर्दशभिः बहिर्विरक्तोमुमु क्षुःसन् ज्ञाननिष्ठोवा मोक्षेऽप्यनपेक्षोमद्भक्तोवा सलिंगान् त्रिदंडादिसहितान् आश्रमान् तद्धर्मान्त्यक्त्वातदासक्तिंत्यक्त्वायथोचित्तंधर्मंचरेदि

नैतद्वस्तुतयापश्येद्दृश्यमानंविनश्यति ॥ असक्तचित्तोविरमेदिहामुत्रचिकीर्षितात् ॥ २६ ॥ यदेतदात्मनि जगन्मनोवाक्प्राणसंहतम् ॥ सर्वंमायेतितर्केणस्वस्थस्त्यक्त्वानतत्स्मरेत् ॥ २७ ॥ ज्ञाननिष्ठोविरक्तोऽवा मद्भक्तोवाऽनपेक्षकः ॥ सलिंगानाश्रमांस्त्यक्त्वाचरेदविधिगोचरः ॥ २८ ॥ बुधोबालकवत्क्रीडेत्कुशलोज डवच्चरेत् ॥ वदेदुन्मत्तवद्विद्वान्गोचर्यांनैगमश्चरेत् ॥ २९ ॥ वेदवादरतोनस्यान्नपाखंडीनहैतुकः ॥ शुष्कवाद विवादेनकंचित्पक्षंसमाश्रयेत् ॥ ३० ॥ नोद्विजेतजनाद्धीरोजनंचोद्वेजयेन्नतु ॥ अतिवादांस्तितिक्षेतनाव मन्येतकंचन ॥ देहमुद्दिश्यपशुवद्वैरंकुर्यान्नकेनचित् ॥ ३१ ॥ एकएवपरोह्यात्माभूतेष्वात्मन्यवस्थितः ॥ यथेंदुरुदपात्रेषुभूतान्येकात्मकानिच ॥ ३२ ॥

त्यर्थः नपुनरत्यंतत्यागएवविवक्षितः पुनर्धर्मविधानात् अक्रियस्योत्तराध्या येवक्ष्यमाणत्वाच्च तर्हिपूर्वस्मात्कोविशेषस्तमाह अविधिगोचरः विधिकिंकरोनस्यादिति एतदेवस्फुटीकरिष्यति शौचमाचमनंस्नानंनतुचोदन याचरेदित्यादिना ॥ २८ ॥ कथंचरेत्तदाह बुधःविवेकवानपि बालकवत् मानावमानविवेकशून्यः कुशलःनिपुणोऽपि जडवत् फलानुसंधाना भावेन विद्वान्पंडितोऽपिउन्मत्तवत् लोकरंजनाभावेन नैगमः वेदार्थनिष्ठोऽपिगोचर्यामनियताचारमिव ॥ २९ ॥ वेदवादरतः कर्मकांडव्या ख्यानादिनिष्ठः पाखंडीश्रुतिस्मृतिविरुद्धधर्मानुष्ठानवान् हैतुकः केवलतर्कनिष्ठः शुष्कवादेनिष्प्रयोजनगोष्ठ्यांयोविवादस्तस्मिन् ॥ ३० ॥ अ तिवादान्दुरुक्तानि ॥ ३१ ॥ आत्मदृष्ट्यातावद्वैरकारणंनास्तीत्युक्तम् एकएवेति देहदृष्ट्याऽपिनास्तीत्याह भूतानिचदेहा अपिकारणरूपेणै कात्मकानि ॥ ३२ ॥